

Universitätsbibliothek Paderborn

**Libelli Cvivsdam Antverpiæ Nvper Editi Contra
Serenissimvm D. Ioannem ab Austria, Gubernatorem
generalem inferioris Germaniæ, qua parte conscientiæ, vt
vocant, libertas in eo requiritur, brevis & ...**

Lens, Jean de

Lovanii, 1578

Octauum exempla commemorat catholicorum principum, qui pro sui officij
ratione in haereticos & schismaticos animaduerterunt, in eoque pastoribus
opitulati sunt, vt à noxijs erroribus ecclesia ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-30345

extirpare vi atque terroribus id quod est
in cordis penetralibus altè reconditum.

Non enim arma sola sunt ad terrorem in
Ecclesia Dei, (quæ parua & imbellis ini-
tio ad hoc creuit, ut & terræ principes ha-
beret pro eius honore & integritate, suis
armis decertantes) sed doctrina quoque
caelestis parata est, qua instruantur atque
sanentur, quicumque instrui se & sanari pa-
tiantur.

QUIN potius ad vetus illi saxum hæ-
reticorum impingant, qui hoc censent fieri
non licere, quod in Ecclesia Dei contra
hæreticos & schismaticos fieri cœpit, post-
eaquam Ecclesiam Catholicam & Roma-
nam, Imperatorum sceptrâ venerata sunt.
Constantinum enim clarissimum Impera-
torem constat contra partem Donati, se-
uerissimam legem tulisse: quem imitati fi-
lij eius, similia ipsi quoque decreuerunt,
Christique regnum aduersus hæreticorum
insolentissimos impetus, legitimo suæ
potestatis vsu defenderunt. Valentinia-
nus & Theodosius Manichæos è ciuita-
tibus expellendos, vltimoque tradendos
supplicio iudicarunt. A Valentiniano &
Martiano in Apollinaristas exilij pœna,
cum omnium facultatum amissione, lege

B 2 decre-

salvator

2. del. 11. d.

2. quo

11. d. 11. d.

11. d. 11. d.

CAPVT

VIII.

11. d. 11. d.

11. d. 11. d.

11. d. 11. d.

11. d. 11. d.

11. d. 11. d.

Vide Codicem
de S. Trinitate & fide
Catholice.

*Trirartica
hist lib. 2.
cap. 15.*

*Apud Pau-
lum diaco-
nū lib. 16.*

*In miscel-
lis sine a-
pud Paulū
diaconum,
lib. 24.*

*lib. 24. 11
lib. 24. 11
lib. 24. 11
lib. 24. 11*

decreta est: in qua & illud adiungitur, vlti-
mo etiam supplicio eos coercendos esse,
qui illicita docere tentauerint. Sed & Con-
stantini epistola est, in qua præcipit, vt si
quisquam Arii libros cælasse comperiat, &
& non repente prolatos igne consumpsisse;
mortis supplicio subiaceat. Multo quoque
pòst, cum variæ per Græciam hæreses gra-
sarentur, Iustinianus Christiana prudentia
Reipublicæ consulens, legem promulgauit,
ne qui essent vsquam intra sui fines imperij
pagani aut hæretici; concessis tamen illis ad
conuersionem trium mensium inducijs.
Posterius quoq; Romani Imperatoris Mi-
chaelis pius in hæreticos zelus apparuit:
hoc est in Manichæos, qui tum Pauliciani
vocabântur: & Antigarios, qui eodem tem-
pore Phrigiam & Licaoniam impleuerant:
& Iconoclastas, quorum ea tempestate non
virulentas modò noxijs dogmatis dissemina-
tiones, verum etiam arma & insultus vio-
lentos ad orthodoxæ fidei subuersionem,
Catholici formidabant. Quid arma Pipini
memorem, quid Caroli magni, aduersus
Longobardos Arianos in Italia commora-
tes, sedique Apostolicæ & Ecclesiasticæ di-
gnitati vehementer infestos? Sic enim Ec-
clesiæ matri suæ pij iam olim imperatores
seruire consueuerunt. Hoc vt ei præstaret
ob

obsequium aduersus Eutichianorum rabi-
dam insolentiam, Leonem imperatorē Leo
Pontifex litteris suis vehementer est ad- *Epist. 75.*
hortatus: Debes enim (ait) imperator in-
cunctāter aduertere regiam potestatem ti-
bi non solum ad mundi regimen, sed maxi-
mè ad Ecclesiæ præsidium esse collatam; ut
ausus nepharios comprimendo, & quæ be-
ne sunt statuta defendas, & veram pacem
his quæ sunt turbata restituas. Cumq; Mar-
tiani Augusti iussu Eutiches exularet pro
impietatis suæ meritis, & tamē in ipsis dam-
nationis suæ locis, multa aduersus Catholi-
cam integritatem blasphemiarum despera-
tius venena profunderet, scripsit idem Pō-
tifex Imperatori, plenum esse rationis, ut
eum ad longinquiora iuberet ac secretiora
transferri. Denique nisi hoc regum esset
officium, cum sceleratos alios, tum maxime
impios, quorum in religione crimen est gra-
uissimum, è medio dissipare, eaque ratione
efficere, quod alij precibus atque obsecra-
tionibus à Domino impetrare contendunt,
ut tranquillam & quietam vitam agamus in *1. Timot. 2*
omni pietate & castitate: non diceret in
Prouerbijs Salomō: Dissipat impios rex sa- *Prouer. 20.*
piēs, & incuruat super eos fornicem; trium-
phum videlicet de ijs foeliciter reportās. Et
scriptum quidem est ab illo ipso Salomone,

B 3 regium

regium thronum clementia roborari : Sed scriptum etiam illud est ab eodem: Abominabiles regi qui agunt impiè, quoniam iustitia firmatur solium. An igitur nos ad vetus saxum impingimus, qui hoc fieri ex Dei verbo licere, & cum res postulat, debere putamus, quod & pientissimi saepe fecerunt reges, & ut facerent, sanctissimi pontifices rogauerunt, si fecissent, episcopi doctissimi probauerunt?

CAPVT
IX.

AN non ipsi potius ad veterum hereticorum vetus (vt antea quoque diximus) saxum impingunt? Illi enim cum premi se ab seculari potestate sentirent, omnis generis argumenta conquirere soliti erant, quibus id nephas esse demonstrarent. Extant apud D. Augustinum Donatistarum argumenta complura, & in his illud Petilianus, quo hunc etiam cernimus vsum esse. Dicit Christus Dominus (inquit) nemo venit ad me nisi quem Pater attraxerit, & cur vos non liberum arbitrium vnique sequi permittitis? Hic (opinor) quiuis animaduertit facillimè, quod ille dicit ex Euangelio neminem ad Christum venire nisi quem pater attraxerit, hoc esse omnino quod iste dicit, fidem ac religionem donum esse Dei. Donando enim fidem atque pietatem, attrahit ad filium pater. Sed si eius hic attractus, quo

Lib. 2. contra
Petilianum
cap. 84.